

عنوان مقاله:

معماری پایدار همساز با محیط زیست

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

آیسا شاهی - دانشجوی کارشناسی ارتباط تصویری و فعال فرهنگی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

امین شاهی - کارشناس ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد سپیدان، سپیدان، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به افزایش قابل توجه مصرف انرژی ناشی از افزایش جمعیت، سال به سال موضوع انرژی برای جوامع بشری از اهمیت بیشتری پیدا کرده و امروز به دلیل رشد اقتصادی در کشورهای در حال توسعه میزان مصرف انرژی به طور قابل ملاحظه ای در کشور مان ایران رو به افزایش است. منابع انرژی که ما مصرف می کنیم بویژه انرژی فسیلی نامحدود نیست و درک دقیقی از میزان باقی ماندن در دسترس نمی باشد. بحران انرژی در دهه ۷۰ میلادی و مشکلات زیست محیطی متعاقب آن بر بسیاری از فعالیت های انسانی سایه افکند و حوزه طراحی و معماری شهری را که سهم زیادی در مصرف انرژی و آلودگی های محیطی داشته با چالشی سخت مواجه شده است. مفهوم ساده پایداری بر اساس اصل ساده استوار است هر چیز که برای ادامه حیات و رفاه ما مورد نیاز است به طور مستقیم و یا غیر مستقیم از طبیعت تامین میگردد. پایداری یعنی ایجاد و ثابت نگهداشتن شرایط، بنحوی که انسان ها و محیط هماهنگ با یکدیگر بتوانند ادامه حیات بدهند تا نسل های کنونی و آتی نیز حفظ و حمایت شوند موضوع پایداری در معماری غنی ایرانی یکی از اصول اصلی می باشد. این پژوهش به روش کیفی از طریق مطالعات کتابخانه ای و ضوابط طراحی واحد های مسکونی شهری و روستایی از طریق مطالعه کتاب ها، مقالات و مجلات معتبر صورت گرفته است و سوال اصلی این پژوهش استفاده از معماری سنتی ایران الگوی مناسب در معماری پایدار با حفظ محیط زیست برای واحد های مسکونی در روستاها و شهر های جدید احداث می باشد.

کلمات کلیدی:

مصرف انرژی، معماری پایدار، محیط زیست، معماری شهری و روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959465>

